

Premišlujte Jezusovo življenje vsaki dan vsaj pet minut! Kdor hoče Jezusa poznati, mora o Njem premišljevati. Premišlujemo s pomočjo znamenite knjige Veracruiyse »Premišljevanja o življenju Jezusa Kristusa za vsaki dan v letu«. Delo obsega dve knjigi, nad 1100 strani, knjigi sta vezani v celoplatno in slanele obe skupaj samo 44 Din. Dobite jih povsod, naročite jih najlažje iz Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Za masiranje pri prehlajenju, lenem krvnem toku in posebno pri revmatskih bolečinah se že skozi 35 let najraje uporablja kot zanesljivo domače sredstvo Fellerjev blagodišeči Elsalfuid. Poskusna steklenica 6 D, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 58 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.

*

Razno iz Prekmurja.

Dolga vas. Pred dnevi so ponoči in sicer skozi okno vdrla neznani nepovabljeni gostje v gostilno g. S. ter so mu odnesli vse, kar jim je prišlo pod roke. Denarja niso našli več kot 170 Din, a občutno škodo trpi radi trafike, v kateri je imel blaga v vrednosti 2500 Din. Zlikovcem se niso prišli na sled.

Turnišče. V nedeljo dne 4. marca je imel pozdravni govor g. kaplan Godina Ignacij, ki je bil premeščen iz Dolnje Lendave. Ljudstvo je domačega g. kaplana z veseljem sprejelo. Njegove priproste domače besede so napravile na vernike globok vtis in to zlasti na starejše ljudi, ki so bili željni slišati božjo besedo v domačem, prekmurskem jeziku. G. kaplan je vsem prinesel nekaka simbolična darila. Mladini bele lilije, poročenim rdeči nagel in starčkom vedno zeleni in dišeči rožmarin. V uvodnih besedah se je g. kaplan opravičil, če bi mu slovenščina delala težkoče, ker že 13 let ni pridigal v domačem jeziku.

Turnišče. Sneg je radi južnih vetrov naglo skopnel, vsled tega je bilo veliko blato in tako je promet radi zelo slabih cest občutno trpel. Ukinjen je bil tudi avtobusni promet skozi Turnišče proti Dolnji Lendavi. Vožnja ni bila mogoča, ker se je avtobusu vdiral in so ga celo s kravami morali izvleči iz blata.

ta. Pot se je zadnje dni zelo popravila, zato upajmo, da bo poštni avto prav kmalu vozil. **Turnišče.** Prve dni tega tedna se je v bolj zgodnjih večernih urah mudil v gostilni g. Ružiča ugledni čevljarški mojster Stefan Z., doma iz Turnišča. Vračal se je namreč iz D. Lendave, kjer je bil po opravih. Ker se je malo hotel spočiti, je stopil v gostilno, a kolo je pustil zunaj. Toda na njegovo veliko presenečenje je kolo izginilo in tako se je moral vrniti peš k svoj družini. Kolo so mu odnesli neznani gospodje, ki si hočejo brezplačno nabaviti vse potrebne stvari za bližajočo se pomlad. Na veliko presenečenje mu je drugo jutro sporočil g. R., da je kolo brez slauhov v bližnjem gozdičku, Tiloš imenovan. Gospodar ga je vsega razčlenjenega in poškodovanega prinesel domov in celo zadevo prijavil orožnikom, ki storilce pridno zasledujejo in jim najbrž kmalu pridejo na sled.

Gospodarske zanimivosti.

Ali ljudje nič več ne vlagajo?

Zanimivo je v tem oziru poročilo Poštne hranilnice, ki piše na strani 11, da je Poštna hranilnica morala začeti zavračati vloge, ker ne ve, kam denar na ~~zavod~~ izposoditi. Ako bi ljudje premislili, ~~da je v~~ bi ~~se~~ vlagali v naše domače denarne zavode, pa bi denar krožil doma in zopet bi se nove in stare vloge lahko izplačevale. Tudi se od teh vlog v Poštni hranilnici dobi jako malo posojil ~~denarja~~ in tako je ravno v naših krajih po naši lastni krivdi vedno manj denarja. Ker vsi domači zavodi nove vloge izplačujejo vsak čas v celoti, je prav, ako začno ljudje zopet zaupati svoj denar domačim krajevnim denarnim ustanovam. Denarni zavodi, ki so

Ali si že obnovil naročnino?

Pomladansko priporočilo mladim in starim.

Naša tako pametna mati narava daje nam ljudem, ki tako radi grešimo proti njej, zlasti spomladi vprav pomemben migljaj s tem, da v tem razdobju obnove buji tudi v nas želja po novi poživitvi. Z zadovoljstvom je treba ugotoviti, da so se ljudje kljub temu, da jim prija, ravnati proti naravi, vendarle že znatno poboljšali. Dočim namreč pred nekoliko desetletji skoraj nihče ni mislil na to, da bo spomladi kaj ukrenil za obnovo svojega zdravja, za svojo naravno pomladitev, imamo dandanes takozvana »pomladanska zdraviljenja«, med katerimi je zlasti znana »Planinka spomladanska kura« že splošno razširjena. Verjetno je, da bo imela prihodnja generacija možnost videti v splošnem več zdravih ljudi, polnih veselja do življenja, kakor pa mi sedaj. Naša današnja generacija se že ob pravem času bori proti staranju, pozna tudi vzroke prezgodnje poapnitve žil, kakor tudi učinek neredne prebave, ki razkroja staniče in skrajšuje življenje in se večinoma povsem dobro zaveda ogromnega pomena, ki ga predstavlja redno čiščenje in obnavljanje krvi. Dandanes na primer se uživa zaradi svoje izredne učinkovitosti tako popularni, iz skrbno izbranih planinskih zdravilnih zelišč sestavljeni Planinka-čaj Bahovec ne samo ob slabih prebavi želodeca in napetosti telesa, zgagi, glavobolu, tesnobi, nespečnosti, napihnjenosti, obolevnosti na sečni kislini in hemeroidih, šibkosti in zamaženosti srca, ledvičnih boleznih, nervoznosti in živčnih boleznih, marveč zlasti tudi ob šest do dvanaesttedenskih pomladanskih kurah, ki so v številnih rodbinah postale že pravilo.

v lasti in upravi ljudstva samega, so tako važna gospodarska ustanova, da bi jim bilo treba od strani oblasti in državnih denarnih zavodov iti bolj na roko. Kakor a vidimo, imajo nekateri interes na tem, da ljudje v svoji nevednosti pospešujejo likvidacijo lastne denarne organizacije.

Tuj denar osvaja našo industrijo.

»Politika« zaključuje svoj članek o plačilnih načrtih petih največjih zagrebških bank s temi besedami:

»Kakor se vidi, zaščajajo predlagane spremembe samo zahtevam zakonske uredbe. Gospodarstvo pa bo imelo od tega malo. Nasprotno, tudi po rekonstrukciji se bo naš kapital držal v ozadju, na njegovo mesto pa bo stopil

S plinoma proti škorcem.

Pred 50 leti je prinesel škorce angleški kapitan v Združene države Severne Amerike. Ti pliči so se razmnožili v Severni Ameriki z isto naglico kakor kunce v Avstraliji ter so postali resna nadloga. V samem Washingtonu okrog vladnega poslopja jih cenijo nad 10.000 komadov. Vsa obrambna sredstva, da bi se skrčilo število škorcev, so se izkazala dosedaj kot neizvedljiva. Sedaj so poklicali polico in vojsko, da napravijo glavni napad na pličje druze. V Washingtonu se bodo lotili teh silnežev s strupenimi plini.

Januš Golec:

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Vidi je postalo jasno, da je sužnja, in sicer turška! Prodali so jo na milost in nemilost gospodarju, katerega so gotovo zaslužno krstili za »črnega satana«. Na drugi strani je bila Vida še premlada in veliko premalo izkušena, da bi bila uganila: Kaj je pašin harem in kako je to, biti ena od njegovih številnih žen? Zaupale so ji od srca vdane tovarišice, da je pobeg odtod izključen. Že vsak njegov poskus kaznujejo neprizanesljivo s smrtjo! Kakor ona so bile tudi vse ostale njene družice oropane ali kupljene kristjane iz vseh delov tedaj nekako vsemogočnega turškega sultanata.

Neizbežna in najbridkejša usoda je zagrabila mlado Muropoljko, ko je postala učenka haremske prednice. Slednja je bila odgovorna za Vidino izurjenost v lepoticenju, v sladki besedi in pasji pokorščini moškemu predstojniku Abduramanu. Ta je poročal stalno paši o napredku novink.

10. nadaljevanje.

Kmečko zdravi pameti, res dekliški neizkušnosti in neomajenemu zaupanju v Boga in Marijo, ki bosta že prav uravnala njeno usodo, je šla zahvala, da Vida ni obupala in si pretrgala sama nit življenja, kakor toliko drugih mladih kristjank, ki so zašle v turško sužnost, bile prodane v hareme ter so se rešile iz obupa s samomorom oskrumbe.

Preganjale so ji brezup bodočnosti sotovarišice, trdeč iz lastne izkušnje, da je paša Ibrahim mogoče res »satan« kot vladar v svojem pašaluku, nikakor pa ne zasluži pridevka iz globin pekla kot gospodar harema.

Vida iz muropoljskega Veržaja je napredovala izredno naglo v učenju turščine, turških navad ter običajev ter se kretala med prijateljicami liki bajni sen zapadne krasote, ki je obetala v kreposti postave ter sočnati svežosti obraza — trajnost.

Po mesecih bivanja v haremu je prejela lepega dne od predstojnika Abduramana obvestilo o prekrstitvi iz Vide v Dinoe-Dinoe in je že najavljena paši. S spremembo imena je postala po zakonu priznana žena. Velemožni gospodar jo lahko pozove vsako

našnje katastrofalne polomije v naših nekdanjih tako dobrih verskih družinah, in podati nekaj sredstev, katerih naj se poslužijo starši in vsi vzgojitelji naše mladine. Tisti pa, ki povzročajo in ob raznih prilikah pospešujejo zastrupljanje naših družin s protiverskim duhom (zlasti z razširjenjem verinasprotnih časnikov in nemoralnih knjig), naj se zavedajo, da imajo oni na vesti te žalostne dogodke, ki se pojavljajo kot sad njihove setve. Ko se zgražajo nad temi pojavi, pa zahrbtno udarjajo po cerkvi in duhovščini, češ, da tukaj tiči krivda. To je krivično in hinavsko obenem. Ako ima kdo zvezane roke, pa se mu očita: zakaj ne giblješ rok, ali ni to krivično in hinavsko?

*

Reklamne objave.

Vljudno sporočamo, da nam je davčna oblast obdala in to po novi zelo občutno zvišani tarifi, vse vesti, ki vabijo na razne prireditve, koncerte, družabne večere in občne zborove društev. Uprava teh davkov ne more plačevati. Zato sporoča, da se bodo vse take vesti v bodoče objavile le, ako se plača tozadevni davek. Za običajne novice do 5 vrstic je treba priležiti znamko za Din 1.—, za več kot 5 vrstic znamko za Din 2.50. Večje objave je plačati že kot inserat.

Uprava »Slov. gospodarja«, Maribor.

Kamnica. Dne 25. marca bodo igrali v naši društveni dvorani lepo trodejanjo »Trosila bom rože«. Vabljeni domačini in sosed!

Cirkovce. Dne 18. marca, popoldne po večer-
nicah, bodo igrali pri nas igro »Guzaj«. Pri-
dite!

Podvinci pri Ptuj. Naše bralno društvo je lansko leto napravilo tudi rekord. Pomislite, v lanskem postnem času smo vprizorili v veliki mestnem gledališču v Ptuj Flinčgarjev »Pasijone. Morali smo ga nič manj kakor 8-krat ponavljati, vsakokrat je bilo gledališče

do zadnjega kotička zasedeno. In mnogi niso še na vrsto prišli. Celi teden so naši fantje trdo delali v tovarnah, delavnicah in na polju, a ob nedeljah, mesto počitka, so igrali »Pasijone. Letošnji post smo se pa spravili na »Slehnika«, globoko verski misterij, povzet iz človeškega vsakdanjega življenja. Igra mo-
gočno vpliva. Kakor ste nas lani obiskali, ta-
ko tudi letos ne izostanite, vračali se boste
tudi letos zelo zadovoljni. Prvič bomo vprizorili v nedeljo dne 18. marca, ob treh popold-
dan, v mestnem gledališču v Ptuj. Ponavljali
bomo dne 19. marca, na praznik sv. Jožefa,
in dne 25. marca, na praznik Marijinega Ozna-
nenja.

Št. Janž pri Velenju. V nedeljo dne 18. mar-
ca vprizori naše društvo postnemu času pri-
merno pretresljivo igro »Slehnika«. Začetek
predstave ob treh popoldne. Vstopnina nizka.

Marenberg. Pokopali smo Marijo Premig, vdovo po vrvarju, ki je 77 let stara umrla vsled starostne onemoglosti, in Luka Podles-
nika, občinskega reveža iz Št. Janža, ki ga je 43letnega zadela srčna kap. — Tudi v naš kraj je za časa avstrijskega puča pribežalo več beguncev, ki so jih od tu spremljali na sresko načelstvo. En Marenebržan pa je pa-
del v tej revoluciji. Zadela ga je krogla v glavo, ko je kot orožnik obenem z drugimi orožniki napadal vstaje pri Frohnleithnu. Pokopali so ga v sosednem kraju onstran meje v Ivniku, ker ga čez mejo niso smeli spravi-
titi. Je pa to sin g. Pušnika iz našega trga. — Radi prelahke uteži je bil pri našem sodiš-
ču neki gospod obsojen na 200 Din globe. — Tudi v našem kraju namerava znani Bata ustanoviti svojo podružnico, trgovino s čevlji. Kakor se govori, bo ta podružnica najbrž v poslopju restavracije Lukas. — Prvomarčni sej-
em je bil zelo slabo obiskan. Živine in kup-
čije je bilo zelo malo. — Tatovi so že začeli, čeravno so še daleč velikonočni prazniki. Je najbrž prvi signal za praznike. Lotili so se čebel in izpraznili dva čebelnjaka, enega v

Prijatelji, pridite pogledat ta verski misterij, ki vas bo brezdvomno zadovoljil in pretresel do dna duše. Ponovitev igre bo na cvetno ne-
deljo ob istem času.

Sv. Peter pod Sv. gorami. Na tiho nedeljo, to je dne 18. marca, ob treh popoldne, vprizo-
ri naša mladina na odru Katoliškega prosvet-
nega doma v Sv. Petru moderno igro, miste-
rij »Slehnika«. Zanimanje za to igro je veli-
kansko. Je pa tudi lepa. Že samo nova oderska
scenerija, kakršne obiskovalci naših priredi-
tev še niso videli, zbuja občo pozornost. Vse-
povsod, kjerkoli so to igro igrali, so želi velike
uspehe. Na mnogih krajih so jo morali ponav-
ljati celo po trikrat. Poleg domačinov vabimo
tudi zlasti okoličane iz sosednih župnij —
vsakemu bo ostala ta predstava v neizbrisnem
spominu!

— — —

trgu, drugega pri Sv. Janezu. Prigodilo se je
prve dni marca, da je v neki hlev v trgu pri-
romal neki brezposelni. Hlapec, ki je spal v
hlevu, ga ni slišal. Preden pa se je ta tujec
vlekel, je skrbno preiskal hlapecovo obleko in
imetje ter shranil svečo, črnilnik, denarja in
drugih stvari pa ni našel. Zjutraj ob petih
pa je nekdo od domačih pogledal v hlev, pri-
žgal luč, tedaj pa sta se prebudila hlapec v
postelji in tujec v jasliah. Tujec je naglo vstal
in ob presenečenju obeh domačih naglo odšel
neznano kam.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Dne 27. februarja
se je vršil pri Sv. Lovrencu na Pohorju občni
zbor krajevne protituberkulozne lige, ki je bi-
la tamkaj ustanovljena leta 1930 s požrtvoval-
nim predsednikom g. šolskim upraviteljem
Stankom Lavričem na čelu. Ta dobrodelna
akcija se predvsem udeležuje s tem, da pre-
skrbuje revnim šolskim otrokom med opoi-
danskim odmorom mleko in kruh. Razdelilo
se je v tekočem šolskem letu do občnega zbo-
ra 3651 porcij mleka in kruha. Za to potreb-
na sredstva zajema liga deloma iz članarine
(48 članov), deloma pa iz prispevkov raznih
domačih dobrotnikov. V znamenju boja proti
jetiki so se vršila tudi predavanja banovin-
skega zdravnika g. dr. Pirnata »O jetiki« in
»Higijeni«. Omenjeni g. zdravnik se tudi s
posebno ljubeznijo zavzema za slabotno rev-

zveza med posameznimi
mi prostori v letalu.

Brezvestnost kapitala.

Pomožni odbor za o-
lajšanje svetovne bede
v Bostonu v Združenih
državah Sev. Amerike
objavlja poročilo, iz
katerega posnemamo
samo par števil: Lani
je umrlo od lakote na
svetu 2.4 mil. ljudi.
Zaradi bede je izvršilo
samomor 1.2 mil. oseb.
Da bi se obdržale vi-
soke cene, pa so uni-
čili: 2.5 mil. kg slad-
korja, 400 tisoč vago-
nov pšenice, 144 tisoč
vagonov riža, 267 tisoč
vreč kave, 1.4 mil. kg
mesa itd. Samo z uni-
čenimi živili bi se lah-
ko dalo rešiti dve tret-
jini obupanih žrtev!

Jurij je zbral krog sebe nad 7000 mož in jih raz-
potegnil ob Muri, ne da bi se bilo Muropolcem le
sanjalo, da so ostali Kruci kot turški zavezniki doma.
Vse na štajerski strani Mure je prisegalo, da se podijo
divji Kruci kje krog Dunaja, saj je odšlo tudi iz Ver-
žeja, Ljutomera, Radgone in drugih muropoljskih na-
selbin boljše moštvo pod cesarske prapore, da rešijo
Dunaj turške oblege. V Veržeju je sicer ostal stotnik
Karol Ropoša, z njim je še bilo nekaj starcev in ne-
doraslih fantov, vsi drugi so odšli z zastavonošo Čo-
poro nad Turčina pred Dunaj.

Kljub dejstvu, da so znali Kruci, kam je zvala
dolžnost prebivalstvo Murskega polja, so poslali pred
vpadom v razcapane cigane preoblečene patrulerje,
ki bi se naj prepričali na lastne oči, da se jim ni bati
premoči, zasede ali celo maščevalnega protivpada.

In res — organizacija tolovajstva ob Muri jim je
uspela. Prikrili so svoje peklenke nakane. Glavni
stražarji Mure z Ropošem vred so bili pri delu na
poljih ter travnikih, ko se je usula kručvska druhal
ravno pri Veržeju preko Mure. Maščevanje nad Ver-
žejci si je prihranil Godrnja za povratek. Zagnal se je
s svojo četo kar po sredini Murskega polja in pre-

senetil ljudi pri delu. Izenada napadeni Muropoljci
so mislili prvotno, da gre za vpad bosanskih potur-
čencev. Z vso naglico bodo poropali vse, kar jim bo
pri rokah in nato bodo zginili na svojih lahkih konjič-
kih, kakor bi jih bila požrla zemlja po opravljenem —
groznem poslu.

Pri vnebovpijočem kriku prvega napada so zbe-
žali za vsako obrambo nepripravljeni ljudje z ravnine
v hribe, v vinograde. Vsakdo se je skušal skriti, ka-
mor je pač utegnil v naglici. Kruci so drli za begunci
v vinske vrhe, pobijali staro in mlado, kar so dosegli
s konj. Razbili so po hramih sode, da je izteklo vino
po tleh, požigali poslopja, odtirali seboj živino, živež
in sploh vse, kar se jim je zdelo vredno, saj se jim ni
utegnil nikdo postaviti po robu.

To je bil prvi vpad kručvske roparske bande na
Štajersko. Divjal je dober dan, a pustil je za seboj jok
ter stok, kakor bi bilo teptalo po Murskem polju —
hunsko kopito!

Kakor so prekoračili Kruci neovirano Muro, ta-
ko so se tudi vrnili z bogatim plenom po isti poti.
Mimo Veržeja so brzeli v galopu. Godrnja se je bal
zasede in niti rdečega petelina ni podtaknil Veržej-

mo deco, ki ji nudi v potrebi vsak čas brezplačno zdravniško pomoč.

Marija Snežna. V »Borbi« z dne 9. februarja t. l. se je oglašil dopisnik, ki hoče nepoučenim bralcem dokazati, da Sladki vrh mora spadati pod Št. Ilj iz gospodarskih in nacionalnih ozirov. Da ne bode pri bralcih »Borbe« zmore, naj bo sledeče pojasnilo: Bivša občina Sladki vrh je bila prvotno samoposebi umevno prideljena občini Velka. Pozneje je bila na začudenje 99 odstotkov občanov dodeljena k Št. Ilju, kar se pa ni zgodilo iz gospodarskih ozirov v prid Sladkovršanom. Kar trdi dopisnik glede oddaljenosti Sladkega vrha od Št. Ilja in Velke, da je »skoraj ista«, se morda zavestno moti, ker je v Št. Ilj vsem občanom precej dalje kakor pa k Mariji Snežni, kjer je sedež občine Velka. Od Marije Snežne najoddaljenejši Sladkovršan ima k Mariji Snežni pet četrtn ure, k Št. Ilju pa poldrugo uro. Mariji Snežni najbližji pa ima tusem 20 minut, k Št. Ilju pa dve in pol ure, če gre po bližnjici. Po glavni cesti pa ima Št. Ilju najbližji (Mariji Snežni najoddaljenejši občan) 10 km, k Mariji Snežni pa 5 in pol km. Tako stoji na kilometerskih kamnih. Kar se tiče gospodarske šibkosti ene ali druge občine, se pa Sladkega vrha ni pritegnilo k Št. Ilju, da bi ga tam gospodarsko okrepili, pač pa iz drugih razlogov, ki ne bi smeli odločevati. Pri Velki ne bo slabše izhajal kakor pri Št. Ilju. Pravijo, da še celo lažje. Da gredo Sladkovršani nakupovat v Maribor čez Št. Ilj, še ni noben razlog za pritegnitev, ker isto delajo tudi Velčani enako čez Št. Ilj, čeravno jim je dalje. Tudi promet ni za Sladkovršane usmerjen v Št. Ilj, kar svedoči cesta; ako greste pogosteje po njej, gre pa bolj v nasprotno smer. Da v občini Velka gospodari še v precejšnji meri neki »sovraženi duha«, nikakor ne drži, čeravno je priključena občina Trate, o kateri trdi dopisnik, da ni slovenska; ta občina pa je izkazala ob ljudskem štetju 1 Slovenca več kakor Nemcev. Na Gornji Velki so 3 hiše nemške, v Gornji Ploderšnici pa 1. Sedem hiš pa je polovičarskih (oče Nemec, mati Slovenka, ali narobe), v katerih otroci govore po večini slovenski. Dotični Sladkovršani, ki so se potegnili za svoje pravice, še zaradi tega niso nobeni »hujšakci«. Odkod pa prihaja hujšak-

rija na Sladki vrh, naj blagovoli dopisnik vprašati drugje. Najlepši pa je dopis »Borbe« proti koncu, ko dopisnik izjava: »Edini razlog za priključitev k Velki bi bila župna cerkev (to je Marija Snežna). Tukaj je pozabil na svoja prejšnja izvajanja ter nehote priznal, da je Sladkovršanom bliže k Mariji Snežni, kakor pa v Št. Ilj, kamor ne hodi noben izpolnjevati svoje verske dolžnosti. S tem pa se je sam dopisnik okrenil po zobeh in pobil svoja prejšnja izvajanja. Moral bi torej svoj dopis malo izpremeniti ter zaključiti takole: Iz tega sledi, da je občina Sladki vrh pravično priključena k Velki, in tako tudi naj bo!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. God farnega patrona sv. Benedikta bomo letos obhajali v sredo dne 21. marca s slovesno rano in pozno službo božjo. Ta dan bo slovesno vpeljana nadbratovščina vednega češčenja sv. Rešnjega Telesa pod varstvom sv. očaka Benedikta v tolažbo vernim dušam v vicah. Častilci sv. Benedikta, na veselo svidenje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Žalostna je bila pot, ko smo spremljali v prerani grob našo nadbudno Tinko Žumrovo. Padla je kot žrtev fantovskega vasovanja. V usodni noči je prišel trkat na njeno okno nek fant iz Župečje vasi in je razbijal po oknu. Ona, ne vedoč, kako bi ga nagnala, je hitela ven z loncem vode, da bi ga polila. Na pomoč ji je prihitela njena mati z metlo. Fantje so zbežali na vas, oče pa sta gledali za njimi. V tem trenutku se je obrnila, omahnila ter padla mrtva na tla. Ne ve se pa, kaj ji je bilo, najbrž ji je postalo slabo, da je potem tako nesrečno padla in si zlomila tilnik, ali jo je pa od razburjenja zadela kap. Ljudje so jo hodili kar trumoma kropiti. Njen pogreb je pričal, kako je bila priljubljena. Prihiteli so ljudje tudi iz drugih župnij, da bi zadnjič spremili to mlado žrtev. Nosila so jo belo oblečena dekleta. Vsi plakamo za Tehoj, draga Tinika, ter Ti kličemo: sladko spavaj! Ostalim naše iskreno sožalje!

Gornja Račgona. Tekom zadnjih dveh mesecev je pristopilo k protituberkulozni ligi, na novo poživljeni dne 31. 12. 1933, do 400 članov, predvsem iz kmečkih in delavskih slojev. V vsaki župniji obstoja poseben pododbor, ki pojasnjuje v svojem okolišju namen te človekoljubne ustanove, in sprejema nove

člane (članarina je 20 Din letno), zlasti še, ker je osrednje vodstvo Lige s sodelovanjem naših zdravnikov priredilo med narodom, po posameznih vaseh več predavanj. Ljudstvo z odobravanjem pozdravlja načrt, da se v našem okraju zgradi zavetišče za bolne na pljučih. Ta misel pa se more uresničiti le tedaj, če vsi sloji brez izjeme store svojo dolžnost zlasti s tem, da pristopajo k Ligi z ljubeznijo, ki ne misli samo na lastno ugodje, temveč je pripravljena se žrtvovati za brata in sestro, ki sta v nevarnosti za zdravje in za življenje.

Bukovel. Kriza, ta šmentana kriza! Ne dušimo mi nje, ampak ona duši nas. Ne da nam cvenka, zato nam peša živinca, slabijo njive, travniki, se krčijo gozdovi. Danes že na dobrih kmetijah nista posestnika premičnine in živine sama mož in žena, vrinili se je še tretji z imenom rubež. Kaj bomo z zemljo brez živine in orodja? Jaz sem eden iz tiste velike množice, ki si menda ne bom mogel več kupiti obleke za potrebno kritje svojega telesa, zato pa rad pogledam v reklamo s slikami moških oblek, da vsaj tistikrat mislim, da nekaj imam. Tako sem videl reklamo modernih pariških moških oblek in to popolnoma brez žepov. Dragi sotrpini! Če si želiš kupiti obleko, pomni, da je manufaktura draga, krojač ni poceni in naposled: prazni žepi niso luksuz. Gospod uredniki! Odlasli sem z dopisom, ker hotel sem vam povedati, kako je prezimila naša ozimina. Vedite: trebušni pas bomo morali pritegniti več kot za eno luknjo. Se narava krizo podpira!

Ljutomer. Smrt kosi. Pred par dnevi je umrla na Cvenu pri Ljutomeru gospa Jožefa Rus, mati 11, deloma nepreskrbljenih otrok. Imela je jetiko v grlu. Na Kamenšaku pri Ljutomeru pa je umrl g. Matija Pušenjak, oče ljutomerskega trgovca g. Rudolfa Pušenjaka. Naj uživajo večni mir! Naše sožalje! — Šolsko kuhinjo za revno deco je otvoril letos pomožni odbor v poslopju ljudske šole. Revna deca dobijo vsaki dan nekaj toplega. Kuhajo ljutomerske gospe, katerim velja vsa pohvala! — Sneg je komaj te dni skopnel, žitna polja so precej trpela vsled dolge zime, delo v vinogradih se je pričelo, za vino ni zaenkrat nobenega povpraševanja, denarna kriza pa je vedno hujša. — Osebnosti: gospa

cem. Kruci so jo kurili naglo s plenom proti severu v gozdna taborišča, kjer so slavili prvi posrečeni vpad z vso tolovajsko razuzdanostjo.

Je minilo nekaj dni ter noči, predno je popustil jata golobov razkropljenih Muropoljcih prvi in so se zavedli, da so prišli k njim v karvave pravzaprav podivjani sorojaki in ne Bosanci! Ferol Ropoša se je podil okrog po napol požganih vaseh. Njegov bobnar je zval na pomoč preostale in kolčkaj za boj sposobne moške. Pri nabiranju zadnje bojne sile je prišel vsem dobro znani »hauptman« tudi k Mali Nedelji. Tamkaj je bil za vikarja Simon Pornat, ki je zagotovil takoj pripravljenost. Sam bo zbral domače farane in okoličane ter se bo pridružil veržejkim strelcem, kakor hitro bo prejel od Ropoša obvestilo na odhod.

Malonedeljski vikar je poznal dobro zalego Krucev. Služboval je tri leta med krivoverci na nižjem Ogrskem, od tam je šele prišel leta 1682. za vikarja k Mali Nedelji. Kruci so mu bili povzročili na Madžarskem toliko zla, da je bil z dušo in telesom za to, da je res treba udreti za roparji in jih užugati z orožjem, da se ne bodo upali tako kmalu prikazati na

Murskem polju. Da bi bili muropoljski maščevalci bolj podkorajženi za napad, je ponudil Ropoša gospodu Pornatu službo vojaškega svečenika med štajerskimi udarniki, ki morajo prodreti do taborišč Krucev in jih tamkaj pobiti do zadnjega.

Prvo pustošenje Krucev po štajerski strani je bilo tako kruto, da je imel Ropoša pod zastavo poleg lastnih strelskih veterancev še precejšnje število prostovoljcev iz raznih vasi Murskega polja. Največ uporabnih bojnikov je res pripeljal vikar Simon Pornat. Z navdušenostjo besedo jih je zbral od Male Nedelje, Sv. Tomaža in Polenšaka. Njegovo krdelo še sicer ni videlo Krucev, samo je čulo o teh vražjih sosedih in gledalo po Murskem polju, kaj se še bodo upali, ako jih ne uženejo z združenimi močmi.

Pod Ropoševim vodstvom so se upali veteranci prostovoljno preko Mure, odkoder so podili krucevske stražne oddelke v smeri proti Tišini in Murski Soboti. (Dalje sledi.)

Sirite „Slov. gospodarja“!

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskovine v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

